

EPERJESI LAPOK

(FELVIDÉKI SZEMLE)

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., félfévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fill.
Hirdetési díj: Háromhastós petisor egyszeri hirdetése 15 fill. Többszörös hirdetésért jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért 60 fill. Nyiltér: minden sor 20 fill.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» hivatalos közlönye.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Eperjesen, Fő-utca 59-ik szám, Kósch Árpád könyvnyomtató-intézete.
Ide intézendők minden a lap szellemi részét illető közlemények, valamint a hirdetési díjak is.

Felhívás a Petőfi-ház ügyében.

I.

Minden háznál otthon van Ő, csak magának nincs otthona.

Munkái, sokféle kiadványokban, kéziratai, emléktárgyai, arcképei, szobrai egész múzeumot megtöltenének, ha volna ilyen múzeum.

Ennek a létrehozását tervezi a Petőfi-Társaság: a

PETŐFI-HÁZAT.

Egy emléksarnokot a nagy költő nevének megörökítésére, a székesfőváros egyik legdíszesebb pontján, mely klasszikus stílusú építészetével, oszlopcsarnokában a nagy költő szellemi bajtársainak mellszobraival, Budapestnek is egyik ékességét képezné, s az utókor számára megtartogatni méltó ereklyéit, munkáit, lehetőleg többi remekíróink ereklyéivel együtt, belső helyiségeiben megőrizné.

De a Petőfi-ház egyúttal, mint a Petőfi-Társaság irodalmi gyűléseire szánt díszes helyiség, mely más irodalmi egyesületek előtt szintén készséggel megnyílik: állandó templomául fog szolgálni a magyar művészetnek. A kegyelet oltárán lobogni fog itt azon szellemi tevékenység éber lángja, melyből nemzeti irodalmunk annyi nagy bajnoka adott élet-erőt századokon át a fenkölt hazafias érületnek, nemzeti műveltségnek.

Minden magyar kegyeletos önérettel fog tekinteni irodalmunk e Pantheonára, az idegen pedig a magyar név tiszteletével, látva, hogy mint a Nyugat: Kelet népe is így megbecsüli irodalmát, mint a nemzeti élet lőtényezőjét.

A magyar nemzethez fordulunk a tervezett *Petőfi-ház* létesítése végett.

Ha mindazok, kik Petőfi műveiben lelki gyönyört találtak, ha mindazok, kik Petőfi lángjában haszseretettük aczélját megedzették, összerakják áldozatfillereiket: ez emléksarnok

hirdetni fogja a magyar nemzet háláját legnépszerűbb költője iránt, és lelkesítő elismerését a magyar szépirodalom iránt, melynek Petőfi világraszóló alakja volt.

Számítunk az egész magyar nemzetre, kicsinyére és nagyjára egyaránt.

A legkisebb összeg is köszönettel fogadtatik s föl lesz jegyezve a pergamenre a Petőfi-ház emlékkönyvében.

Most, Petőfi vértanú halálának ötvenedik évfordulóján, intézzük e felhívást a magyar nemzethez, s hisszük, hogy ezen napokban, midőn minden honfiszív nyitva van, kérő szavunk helyére fog találni.

Budapest, 1899. július havában.

Bartók Lajos,

a Petőfi-Társaság alelnöke.

Jókai Mór,

a Petőfi-Társaság elnöke.

II.

Sárosvármegye m. t. hazafias közönségéhez s főképen az „Eperjesi Széchenyi-kör” n. é. tagjaihoz.

A Petőfi-Társaság — e tekintetben tett készséges ajánlatunkat örömmel fogadván — az «Eperjesi Széchenyi-kör»-t bízza meg azzal, hogy a *Petőfi-ház* létesítése ügyében megindult országos mozgalmat Sárosvármegye egész területén vezesse, az erre a célra begyűlt összeget a megjelölt pénztárba beszolgáltassa, valamint, hogy a gyűjtés körül érdemesülteknek, nemkülönben az adakozóknak neveit, a *Petőfi-házban* leendő megörökítés céljából, bejelentse.

Az «Eperjesi Széchenyi-kör» a mily készséggel ajánlotta volt fel előre ennek a nemes ügynek előmozdítására jószolgálatait, s a milyen jóleső örömmel fogadta a Petőfi-Társaság részéről az erre következett — megtisztelő — megbízást: olyan őszinte bizalommal és benső lelkesedéssel intézi mostan felhívó és kérő szöveget vármegyénk egész nagyérdemű közönségéhez s főképen az «Eperjesi Széchenyi-kör»-nek és vidéki választmányainak összes mélyen tisztelt tagjaihoz, melegen felkérvén őket arra,

hogy a megdicsőült lánglelkű költő — mindenkor hazafias lelkesedéssel, örök hálával, elragadtatással és kegyelettel ápolt — emlékének megőrzése és megörökítése céljából: fő- és székfővárosunkban építendő *Petőfi-ház* költségeihez, adományokkal hozzájárulni sziveskedjenek.

Vármegyénk hazafias, lelkes közönsége előtt — jól tudjuk — nem kell reámutatnunk arra, hogy ki volt Petőfi, — hazánknak és nemzetünknek!? Nem kell elmondanunk ezt épen vármegyénk és városunk közönsége előtt, a mely annyi méltó és nemes büszkeséggel őrizi az 1845. tavaszán tartott *eperjesi költői versenyt*, valamint legnagyobb részének drága emlékezetét.

Vármegyénk hazafias, lelkes közönsége mindenkor megérezte és megértette a nemzet nagy szívének minden megdobbanását! Meg fogja érezni és meg fogja érteni ezt is, a mely a «magyar Tyrtaeus» hősi halálának félszázados évfordulójakor oly fényesen, oly hatalmasan, nemzeti érületünket oly fényesen és oly szépen bizonyítólag, remegteté meg nemzetünk csak az lehet, ha abba, egész valósággal és odaadással, belevegýtjük a mi hűséges szíveinknek tiszta dobogását is!

Erre kérjük vármegyénk lelkes közönségét! Erre kérjük elsősorban Körünknek és vidéki választmányainak nagyérdemű tagjait!

Járuljunk hozzá mindnyájan, bár a legesekebb adománnyal is, a *Petőfi-ház* létesítéséhez s ne feledjük, hogy ennek létesítésével nem csupán a megdicsőült, nagy költőnek állítunk örök emléket, hanem ékesen szóló tanújelét és bizonyítékát adjuk forrón szeretett nemzetünk erejének, szilárdságának s még szebb jövőre hivatottságának, mert erős, szilárd, szebb jövőre hivatott csak az a nemzet lehet, a mely nagyjait megbecsüli, emléküket féltő kegyelettel őrizi és ezen buzdulni, lelkesedni tud!

AZ „EPERJESI LAPOK” TÁRCZÁJA.

A magyar nemzeti líra egy újabb képviselőjéről.

Ira Kubányi Béla.
(Folytatás és vége.)

Szabolcska 1890—92-ig tartózkodott külföldön. A két év elteltével az irodalmi körökben immár nem ismeretlen ifjú költő hazajött. A mint elment, úgy jött vissza, az emberektől észrevétel nélkül. Nem fogadták ban dérummal, de még csak ékes szónoklatokkal sem az ország határán. De várták jövetelét, észrevették érkezését — a lombos fák, a dalos madarak, az ünneplőjükbe öltözött vadvirágok. A kedves, felejthetetlen fogadtatást elmondja ő maga ugyanily című költeményében:

... Lent selyemszőnyeg tergetve széyel...
Valaki gyöngyöt szőrt-e rá az éjle?
Vagy örömkönyű az? ... ki járt már itten?
Tán az én előre siető lelkem!

Az öreg fűzek meg összehorolnak
Susogó águkkal diadalútnak!
S mint emeletről a lányok, a fészkek
Kíváncsi lakói rám le-lenéznek.

Egy-egy kaczerabb vadróza kinyúlik,
Pajkosan évődve a gyalog-útig.
Ritka ködből szőtt, havalas színű fátyol,
Előttem azt is ledobja magáról.

... S én míg kalapom lóbázom a fáknek,
S bókot dobálok mindenik virágnak:
Ha nem is mondom — mint szokták — ez alatt,
Mélyen meghatva érzem magamat.

Ezután nem sokáig kellett várnia, hogy az emberek lelki javait szolgálva, Istennek szolgálhasson s az Ő atyai jószágát, kiapadhatatlan szeretetét és örök dicsőségét hirdethesse az evangélium szent tanai szerint. A felfalu-i lelkészi lak lett most csöndes, boldog otthona a — «Havasok alján».

Gyönyörű vidék ez, szeretem.
Havasok pompáznak odafenn;
Majd a nyáron (a ki megéri)
Milyen jó lesz oda — felnézni.

Végig a hegyoldal csupa fa,
Vadróza-erdő nyit alatta.
Lent is, a szem akárhová száll:
Egyebet sem látni virágnál!

Pompa, fény, madárdal mindenütt,
Soha ennyi szépet egybűt.
... Azon töröm csak a fejemet:
Miből sütik itt a — kenyeret!

A kenyér. Nagy szó, sokat jelentő szó ez, emberek. Az emberiség, az egész lét történetét foglalja magában. Ezért küzdünk, látunk, futunk mindannyian e sárteken s szerencsés, boldog lélek az, kinek belőle három szelke is elég. Egy a hűm szerető nőnek, egy gyermekünknek s a harmadik magának — a szegényül is gazdag kenyérkeresőnek. Oh, mily gyönyörűség lehet így élni! És költőnk így él az ő «Tündérsziget»-ében:

A mi házuk a «Senki-sziget»-je,
Gyönyörűség éldegélni benne!
A világgal keveset törődünk,
Ő se hall tán hírt se' mifelőlünk.

Mindenünk van, a mire csak vágyunk;
Hisz a miénk, a mit csak belátunk:
— Erdők, mezők, csillagok pompája,
S a természet szép harmóniája!

Templomba se kell minékünk messze
Járogatnunk Isten-tiszteletre,
Idehaza imádkozunk szépen,
Egy kis bölcső édes közelében.

— Én Istenem, hallgass meg bennünket:
Óvd meg a mi tündér-szigetünket.
A hírt, nevet és a kincseket meg
Oszd ki mind a többi embereknek!

Oh mily jó, mily önzetlen szíve van a mi költőnknek! A költők, az igazi költők szíve mind ilyen. De lássuk, halljuk már a *papot* is — fogjátok mondani.

Ám legyen. De azt előre is mondhatom, hogy ez a mi papunk különös egy ember, nem az emberekhez főlebbez, hanem a jó Istenhez s ebből láthatjátok majd, hogy a jó költő épen olyan pap, mint a milyen költő a jó pap.

Főlebbezés ...

A mi kis Emmánka büntetést szabtak,
Én édes Istenem, épen miattad,
Est'li lelkemmel, szárnya megoldva,
Tehozád szállt szívünk összefogva,
Mikor — örök rejtély: hogy, hogy nem esett? —
Szegény kis Emma nevetett.

Szíve valamiképp' kiszállt a körből.
— Oh, mi is vón' kinn még mennybe a földről? —
Lehet, emlékei az édes málnák,
Inselkedve felé rózsaát dobáltak.
Szálltak, szálldogáltak a szíve felett
S egyszer csak ... rájok nevetett!

Vagy talán ott járt már gondolatjában,
Hová anyja hordja, tündér-országban,
S a beszélő szőlő, csengő dió ott,
Valami mosolygóst ép neki szólott.
Már látta a forgó, gyémánt hegyeket:
S lelke örömtől repesett.

Ezért most szemébe könyű szívárogo.
— De Uram, úgy-e te ezt nem kívánod?
Szólj, szívem megdöbben ez ítéletre:
Világok Ura, hisz örök, nagy vagy Te!
Hatalmadon azzal, szólj, csorba esett:
Hogy a kis Emma nevetett?!

Nem e gyöngye gyermek, de Uram, én, én
Hitemmel itt állok az örvény szélén.
A vihart, vést eddig épen kibírta,
De ez a könyecsepp ah, még elborítja,
Szólj, hogy imádság az, Uram, teneked,
Hogy a kis Emma nevetett!!

Istenben való rendületlen, mély hitének, nemcsak a pap, hanem az igaz ember hitének legékesebben szóló tanújelét is, álljon itt még ez a gyönyörű költeménye:

A Petőfi-házra szánt minden adományt az „Eperjesi Széchenyi-kör” címére (Eperjes) kértünk s az adományokat a Kör hivatalos közlönyében (az „Eperjesi Lapok”-ban) fogjuk időnként nyilvánosan nyugtázni, nemkülönben — a Petőfi-házban leendő megörökítés végett — a Petőfi-Társaságnak be fogjuk jelenteni!

Eperjesen, 1899. szeptember 16-ikán tartott üléséből, hazafias üdvözléssel:

az „Eperjesi Széchenyi-kör” igazgató-választmánya.

Első mérkőzéseink az oroszokkal 1849-ben a héthársi ütközet.

Írta: Hegyesi Márton.

Még hivatalosan nem is tudatta sem az osztrák kabinet, sem az orosz cár az interventiót népeivel és Európával, máris csak lovak patkói taposták a magyar földet. Igaz: csak tévedésből. A 3-ik orosz hadtest egyik elkülönítménye Sasz tábornok parancsnoksága alatt közvetlenül a határszálon fekvő Spitkoviczében volt összpontosítva, innen Sasz a 45-ik számú dóni közkezdőből az Arva völgyébe kémszemlére egy portyázó csapatot küldött ki s ezek eltévedvén, jó mélyen behatoltak a magyar földre s Lománál és nem Lomsánál, mint az orosz hivatalos tudósítás, — mely mindenütt hemzseg a rosszul kiírt nevektől, — írja, nemzetőrségre bukkantak, melyet szétűztek s belőlük az orosz forrás szerint, — melyet azonban a veszteségek felszámolását illetően mindig kételyvel kell fogadni, — néhányat megölték. S megtudván, hogy már Magyarországon járnak, visszafordultak s Trszénán át kitarodtak az országból.¹ Ha ez igaz, akkor az itt elesettek voltak a muszka fegyverek első áldozatai.

Sasz azon híre, hogy a magyarok szét akarják rombolni az Arván a Knyázsa melletti hidat, — ezt a falut az orosz hivatalos munka Knigeninek írja, — még az általános bevonulás előtt, június 7-ikén, Betancour tábornok alatt újra egy elkülönítményt menesztett Alsó-Kubin felé, mely Alsó-Kubint június hó 9-ikén megszállotta, s ezt megelőzőleg, Knyázsa mellett csatározásba is ereszkedett a magyarokkal s belőlük az orosz forrás szerint 26-ot elfogott.²

Midőn az interventiót közhírré tették, a szükséges előintézkedések megtétele után Miklós cár elrendelte a benyomulást Magyarországra. Az orosz hadak bevonulása, — mert a határon nem tartóztatta fel őket senki, — a Panutin és Sasz hadosztályainak kivételével, melyek közül amaz az osztrák főhadserőhöz csatoltatott s még május hó 28-ikán kiindulva Magyar-Bródból, máj 31-ikén Nagy-Szombatba érkezett, emez pedig, mint láttuk, még június hó 7-ikén Alsó-Kubin felé előre nyomult, — úgy Magyarországra, mint Erdélybe június hó 15—20-ika között hajtattott végre.

Erdélybe Grotenhielm június hó 20-ikán, maga az ottani főparancsnok, Lüders és Engelhardt június hó 19-ikén jött be, Grotenhielm a borgói, Lüders a temesi s Engelhardt a törsvári szoros felől. De ezekkel többet nem foglalkozunk, mert ez nem tartozik tárgyunkhoz.

Magyarországra az említettekén kívül öt helyen vonultak be. Rüdiger lovassági tábornok, a 3-ik hadtest parancsnoka a jobbszárnyon, Neumarjból június hó 15-ikén indult ki, s még aznap Szepes-Ófalunál magyar

területre lépett, magához rendelvén az Alsó-Kubinnál állott s Grabbe által felváltandó Saszt is; Labincof altábornagy a 2-ik hadtest egy részével Grybowból kiindulva, június hó 18-ikán Tarnóig nyomult, ugyanekkor Kuprianof altábornagy ezen hadtest többi részével Orliczéből kiindulva, Koniecznán át egészen Bártfáig hatolt, hol, sőt ezen túl is, Zabavánál gyorslovú kozák előőrséi már is végig vágattak.

A 4-ik hadtest egy része, melyet Zmigrodtól Grabig maga Miklós cár is elkísért, s melyet aztán a 4-ik hadtest egy részével maga a hadtestparancsnok Cseodajef is követett, Buschen altábornagy alatt június 18-ikán Smilnóig jutott. Ezek képezték a közepet. A balszárnyon pedig Belogusef altábornagy szintén a 4-ik hadtest egy részével Dukla felől Barvineken át Szvidnik és Sztropkó felé előnyomult, ez is június hó 18-ikán.³

A Kuprianof Bártfán túlig elszárgultt kozákjai Churulof ezredes vezetésével mellett Zabavánál már június 17-ikén meglepték s elfogták a mi előőrsünket, de ezek nem könnyen adták meg magukat, két kozákot előbb levágtak, Szutulof és Silkanohofot, kik ott temetettek el. Keresztjük még a 70-es években is megvolt.⁴

Paszkevicz herczeg, a muszka fővezér, a közép- vagy derékhadnál volt, a főhadiszállását már június 19-ikén Bártfán tette fel. Innen még aznap személyesen kémszemlélt tartott Lófalú felé. Néhány kozák-század volt a fedezete. Ennek egy része Klyussó és Lófalú között összeütközött egy mintegy 50 főből álló huszár- és vadászotaggal s ezt véresen visszaverte. A mieink közül az orosz hivatalos munka szerint mintegy húsz ember öletett meg s foglyul esett, az oroszok ellenben csak két halottat és két sebesültet vésztertek volna, maga az ezredes is, ki a kozákokat vezénylő, Judin, lábán megsebesült. Szalay József, a fiatal vadászhadnagy, itten kaszabolgatott össze, számtalan sebéből mégis felépült s maga is leirta ezt a véres jelenetet. Leirták ezt Matolai, Breit, Gelich, Rüstow és Weldych is, ez utóbbi tévesen június hó 20-ikára tevén azt. Ramming is így téved a dátumban, azonban ez, valamint a mi Horváthunk is csak a kémszemlélt említi fel, de az összecsapást nem.⁵

Ez a Klyussó és Lófalú közötti véres viadal is megelőzte egy nappal a héthársi ütközetet, ez ugyanis június 20-ikán folyt le.

Mielőtt ennek a vázolására áttérnénk, főlemlendőnek tartjuk, hogy ekkor már Wysocki vala az úgynevezett északi magyar hadsereg fővezére, mert Dembinski épen az orosz betörés kezdete előtt mondott le a fővezérségről, megnehezeltvén a miatt, hogy a Galicziába való betörési tervét nem fogadta el Kossuth. Az északi hadsereg a IX-ik hadtestből állott Dessewffy tábornok parancsnoksága alatt, ide volt még névleg beosztva Kazinczy tábornok alatti X-ik hadtest is, de ennek semmi hasznát nem vehette Wysocki, mert az tőle nagyon messze, Máramarosban volt felállítva.

Tehát csakis a IX-ik hadtestre számíthatott az oroszok ellenében Wysocki, ez állott a 2400 főnyi Klyussó és Lófalú között álló s előőrséit jobbra Gíráltig kiterjesztő Lázár-dandáról; a 2500 főnyi, Kis-Szebennél álló s előőrséit egész Palocsáig előtölő Idzikowski-dandáról; a mintegy 4000 főnyi s Deméthénel álló Bulharyn-dandáról s a 2000 főnyi s Eperjesen álló

¹ Bericht. I. 15., 16., 29., 33., 38., 41. — Breit: Magyarorsz. függ. harsza III. 48., 110., 147., 159—161.

² Matolai: Visszaemlékezések. 101—102. — Ez az előőrsi csatározás volt az, a mit a Bericht (I. 17.) a hely megnevezése nélkül fölemlít.

³ Szalay: Hazánk IX. 365—370. — Matolai: Visszaemlékezések. 103—107. — Breit i. m. III. 111. — Gelich: Magyar szabadságharcz. III. 548. — Rüstow: Magy. hadjár. II. 117. — Weldych: Der Antheil der Polen: 53. — Remming: Sommerfeldzug. 175. — Horváth: Szab. harc. III. 173.

Jaszwitz-dandáról, ezeken kívül még ezen hadtestből a lengyel legio 500 embere Kassát tartván megszállva.¹

Összesen tehát 11.400 főnyi erőt tudott Wysocki, kinek főhadiszállása Deméthén volt, a 100.000 főnyit meghaladó muszkaerővel szembeállítani.

Sorsa tehát előrelátható volt.

Az itt előadottak azt a kérdést is megvilágítják, hogy Zabavánál s Klyussó előtt a Lázár-dandár előőrséi s egy osztaga mérte össze fegyverét a muszkaival.

S ezzel térünk át a héthársi ütközet vázolására, felhasználva mindazon, de együttvéve sem valami sok anyagot, melyek rendelkezésünkre állanak.

Rüdiger még június 17-ikén Palocsáig nyomult vala előre s előcsapata 19-ikén már Héthársot is megszállotta. Ezt az oroszok, nem lévén H betűjök s ezt náluk a G pótolván, hol Getársunak, hol Hetarsnak írják, a mi még mindig inkább tűrhető, mint az osztrák hivatalos íróknak Rammingnak azon eljárása, mely szerint ez Héthársot Szébenlindének kereszteli el, a ki különben ezen ütközet napjában is téved, mert azt június 22-ikére teszi.

Június 20-ikán arról értesülvén Rüdiger, hogy a Héthársra előretolt kozákjait, kiket pedig eddig is már egy ulánus-ezreddel s egy lovas-üteggel erősített meg, a Kis-Szebennél álló magyar elkülönítmény, mely a Gergelylakán szállasó Idzikowski dandárához tartozott s leginkább lengyelekből állott, nyugtalanítja, kozákjai segélyére 2 Polock-ezredbeli vadász-zászlóaljjal s 4 ágyúval Liszenko ezredet küldötte ki Liszenkonak a nevét a hivatalos orosz munka, a héthársi ütközet leírásánál azon indokból, mert ezen név ottan sajátító esetben jó elő s az orosz o végzetű nevek sajátító esetben az o helyett -a ragot vesznek fel, németesen Liszenkanak írja s ezt úgy írják utána Márki és Gelicz is. Pedig hogy Liszenko nem Liszenka, hanem csakugyan Liszenko, az kitűnik nemcsak a hivatalos orosz munka I. r. 98-ik lapjáról is, hol ez a név, nevező esetben említvén, Liszenkonak iratik, hanem Oreusz munkájából is.

A magyaroknak, kik csakugyan támadólag léptek fel, a haderejét az orosz hivatalos munka 3000 főnyi gyalogságra, 3 lovas-századra és 2 ágyúra teszi. De ez Gelicz szerint is túlozva van. S hogy ennyi nem is lehetett, világos onnan, hogy, mint fentebb részleteztük, az egész Idzikowski-dandár nem volt ennyi s hogy az osztrák hivatalos író, Ramming szerint is csak mintegy 2000 főből állott Idzikowskinak a héthársi magaslatoikon komoly ellenállást megkísérlő dandára. Az oroszok tehát itten is számszerű többségben voltak s az orosz hivatalos munka a számbeli túlsúlyt mégis a mi részünkön levőnek tünteti fel. Ez is muszka szokás.

A Héthárson levő összes haderő felett, megérkezte után Liszenko vette át a vezényletet.

Liszenko akkor érkezett meg, midőn Idzikowski épen nyomult előre a Héthársnál állott kozákok és uhánusok ellen. Idzikowski Héthársnál aztán délutáni 7 órakor a 2. zászlóalj orosz gyalogságra s az elrejtve felállított orosz ágyúkra bukkant.

Égész váratlanul szólaltak meg az orosz tüzérség ágyúi s ezek tüze alatt rendtelenségbe jött a magyar had s a Polock-ezred zászlóaljai nem engedtek ennek időt a rend helyreállítására s egyikőjük századoszlopokban vakmerően szuronnyal rohanta azt meg. A támadás sikeres volt, hadaink visszavetettek s megfutattak. Most már a kozákok vették át az üldözést, de ennek az új sötéte nemcsakára véget vetett s Idzikowski mintegy öt kilométernyire Kis-Szeben mögé húzódott vissza.

¹ Dembinski Magyarországon, 296—297. — Breit i. m. III. 110.

Dal a kis Demeter Rózsikáról.

Uram, a telet Te formáltad,
A zivatarnak Te adsz szárnyat ...
S gondod kinek kiterjed mindenekre,
Tudod-e, hogy meghalt az este
A kis Demeter Rózsika?

Még bizonyosan emlékszl rá.
Maga az élet leheltet rá.
Szép szeme mosolygott unos-untalan,
Ott ült mindig az első padban,
A kis Demeter Rózsika!

S óh, hogy tudott kérlelni Téged,
Az ártatlan, ki soh'se vétett.
Anyja, az esztendő nagy beteg-ágyon,
Biztatta, hogy Téged csak áldjon;
Mert Te az árvák atyja vagy.

... Hozánk a város nagy közel van;
S ma mégis úgy lelték meg holtan.
Anyjának orvosságért tipgett be,
S jövet a vihar útba lepté
A kis Demeter Rózsikát.

Keze még össze volt kulcsolva,
A hogy az orvosságot fogta.
S ott is, tudom, a végső pillanatba,
A „Mi atyánk”-ját morzsolgatta
A kis Demeter Rózsika.

... És most nekem kell majd feletted,
Hirdetnem, Uram, hogy bölcs vagy Te!
Hogy jó vagy és irgalmas véghetetlen,
Hogy végig ott volt kegyelmedben
A kis Demeter Rózsika.

Én Istenem, óh fedd meg engem,
Hadd, tudjak hinni rendületlen!
Nehogy majd én is pogány zokogással,
Oda boruljak vétes gyászszal
A kis Demeter Rózsira!

S ezek után csodálkozhatunk-e azon, hogy költőnknek legjobb barátja az ég.

Nagy, mely szerelméről íranta
Beszélhetnének a mezők,
S a rét ezernyi vadvirága
Hol annyiszor elnézem őt ...
Nem csügg az ifjú ól rajongva
A szűzi, tiszta homlokon,
Mikor először csókra vonja:
Mint én az én barátomon.

Köztudomású, hogy a poéták legkedvesebb évszaka a tavasz. Szabolcskác az ősz. Akkor kívánja halálát is

... szép, szelíd
Őszi alkonyatkor,
A nap felhőtlen
Szálljon le ép' akkor
A nagy pillanatok.

Hisz a túlvilági örök életben, a lélek halhatatlanságában.

Legkedvesebb fája az akácza.

Jártam már azóta sok helyütt,
De csak egyet néztem mindenütt.
S az akácza a hol nem virágzik
Én se birtam ott ki sokáig.

S hogy a síromon is ott legyen,
Meg se kell azt hagynom énekem.
Ugyis tudom, a sívem porából
Virágosan megterem magától!

És ha most valaki azt kérdené tőlem Flammarionnal: Mire való az égre tekinteni? Minek csodálni a nap lementét? Minek nézni a hold fényében szunyadó vidéket? Minek hallgatni a lombokat ringató szél zúgását? Miről jó szeretni az éjféli csöndjét? Minek szívní a rózsá illatát? Mindez semmit sem hoz a konyhára.

Ezt felelném neki: Sajnálalak, szánlak, atyámfia, de nem segíthetek rajtad.

Azoknak a nagy pipájú, de vajmi sokszor kevés dohányú pápaszemes kritikusok- és esztetikuskoknak pedig, a kik kényszer-paragrafusai szerint mérlegelik a költői tehetséget s még a legremekőbb költeményeken, sőt magán a költészet lelkén is valóságos vivisekciót képesek elkövetni, azt mondanám: Rettenetesen nagytekintélyű urak! A ti mindentudó művészetetekbe nem avatkozom. Higgyétek el azonban Névy Lászlónak, hogy Szabolcska kizárólag lírikus és pedig elsősorban dalköltő. Ujszerűsége mai líránk állapotához képest abban van, hogy érzéseinek tisztaságával és naiv mélységével, kifejezésének egyszerűségében sokat mondó magyarságával visszatér a magyar líra nemzeti jelle-

méhez és alakjához; a maga kisebb körében Petőfirre emlékeztet, de eredeti és új

***

Tündérbertem jártam. Szebbnél szebb, illatosbnál illatosb virágok mosolyogtak felém. Színpompájuk elbűvölt, édes illatuk megrészegített, mámorba ringató lelkeket. A napsugár csókjától kipattanó rózsabimbó lágyan fejté ki hamvas szirmait. Szívem vágát törbe csalta: letéptem. Utána a többi: a nefelejcsét, az ibolyát, a százsorszépét, a gyöngyvirágot — egy egész marék virágot.

Ime, szerény csokorba kötve, nem több, csak — egy marék virág. De e marék virág utolsó szálának története van.

Hullatván levelét az idő vén fája, künn jártam az avarban s egy lapot találtam. A föld porába, a föld sarába dobla; a százdévégi, új idők embereitől kegyetlenül, rútul megtaposva. Főlemltem s ezt olvastam róla: «Új Idők». De hisz' ez a Herczeg Ferencz lapja! Tovább ezt:

Vásárban.

Nagy a vásár; végig, hosszú járóm.
Dolgom ugyan nincsen itten,
Hanem azért, — tudj' az Isten, —
Jól esik itt elméláznom ...
S kedvem szerint elmulatni,
Egy-egy vásárláson.

Amoda két gubás ember régen
Húzódozik, parolázik,
Mégsem tudnak, a hogy látszik,
Megalkudni semmiképen;
Pedig csak pár hitvány ökor
Forog a kérdésben!

Lám emidébb, nem is messze onnat,
Sokkal drágább portékára,
Kész a vásár hamarábbra.
— Egy legény egy hajadonnak
Alkú nélkül vesz egy szívet,
S összemosolyognak!

Szabolcska Mihály.

Ím, a szegény megtaposott kis virág! Még él!... még virul!... még ontja édes illatát! Nem érzitek? Én érzem és úgy örülök neki!

Az orosz s a magy tisztre figurázz el a ma részt ve Héthárs harczolt czáfolat ugyanis sültékbe pedig a megrkén Gri nehez sem ve ben ele helyett szerepelt tól, a k demieir Wys mellett kozákja zódott o lehetetle szállását helyezte minden vonult v A musz az össze megszáll tokon tó is, mely mentsvá hivatalos ütközetr szóval t Gírált m vonulást A hé is ontato azért van a hazánk gyobb ö ször aró s hogy a minden g yar haza most is a hadakkal is biztosít Ettől a becsüle

Bericht. I. m. 357. G. — Rüstow i. — Grigoroff m (frány), Deml Vermolof, Ala

Bericht

Respu

Várn

Állatd

vármegyei

miniszteri

marha-díja

város tan

A Sá

választmá

a vármeg

Zárlat

Lipócz. S

Miklósvág

lyos beteg

Zárlat

marhák k

sertések k

állapítatva

folyó hó

14 nap, I

udvar-zárk

Raga

1899. szept

Kakasfala

Sertésvesz

Bolyár 1 u

1 u, He

1 u, Kist

M.-Jakab

volya 1 u

5 u, Saig

1 u, Sze

Lipócz 1

Töltésel: 6

94 udvar.

A Sár

választmár

Erzsébet-á

elnökének

mindenke

királyné h

sét jegyző

Az orosz hivatalos munka [a mi veszteségünket orosz szokás szerint csak halottakban 300 főre teszi, a magukét pedig csak 6 halottra és sebesültekben 2 tisztra és 13 katonára. Ezt az előadást Breit azzal figurázta ki, hogy ezek szerint alighanem több esett el a magyarok közül, mint a mennyien a csetepatéban részt vettek. (Breit azon vélekedése különben, mintha Héthársnál magyar részről körülbelül csak 300 ember harcolt volna, feltétlenül téves.) A muszka nagyításra czáfolat a Ramming előadása, sőt az Oreszú is. Amaz ugyanis a mi összes veszteségünket, holtakban, sebesültekben és foglyokban csak 200 főre teszi, emez pedig az orosz sebesültek számát 19-re. Gelich is megkérdőjelezi az oroszok veszteségi kimutatását.

Grigorof azt meséli, hogy Wysocki is csak nagy-nehezen menekült meg ezen ütközetből, holott részt sem vett abban. A Grigorof szavahihetőségét különben eléggé megvilágítja az is, hogy Liszenko ezredes helyett a héthársi ütközetben Liszeczki tábornokot szerepelteti, pedig ez egészen külön személy Liszenkótól, a ki csak ezután, épen a Héthársnál szerzett érdemeit lejtettett elő tábornokká.¹

Wysocki, miután értesült a június 21-ikén Sztropkó mellett a Lázár-dandár előőrsi és a Belogusef 750 kőzárja között vívott s a mi visszavonulásunkkal végződött csatározásról is,² átlátván a sikeres ellenállás lehetetlenségét, elrendelte a visszavonulást s főhadiszállását Deméteről előbb Eperjesre, majd Lamesánra helyezte el s a június 23-iki somosi ütközet kivételével minden további ellenállás nélkül egész Miskolczig vonult vissza, csak azért, hogy innen is tovább fusson. A muszkák pedig már június 23-ikán Eperjest, hol az összes orosz haderő egyesült s 24-ikén Kassát is megszállották. Egy hét alatt tehát nemcsak a Kárpátokon törtek át, de elfoglalták Felső-Magyarországot is, mely a múlt századok szabadságharcainak oly erős mentővára volt. Midőn ezekről Dessewffy tábornok hivatalos jelentést tett, a héthársi, lófalu és sztropkói ütközetéről, illetve csatározásokról ezen egy pár rövid szóval tesz csupán említést: «Hú-Szeben, Lófalu és Girált mellett volt előőrsi csaták után — a visszavonulást el kellett rendelni.»³

A héthársi ütközetnek, habár már azt megelőzőleg is ontatott ki magyar vér az orosz fegyverek által, azért van nagy jelentősége, mert egész Turáig itt volt a hazánkat előzőlött muszka hadakkal egyetlen nagyobb összütközésünk s itten győztünk meg először arról, hogy a muszka intervenció csakugyan tény s hogy azzal szemben nekünk is föl kell hagynunk minden reménységgel az iránt, hogy kivívhatják magyar hazánk függetlenségét, melyért már régebben is, most is annyi drága vér ontatott s melyet az osztrák hadakkal szemben már eddig is kivívtunk és végleg is biztosítottunk volna.

Ettől fogva már nem a győzelemért, hanem csupán a becsületért harcoltunk.

¹ Bericht I. 20. — Oreszú: Opiszanje vengerzkoj vojny. 143 — Márki i. m. 337. Gelich i. m. III. 549. — Ramming i. m. 176. — Breit i. m. III. 42. — Rüstow i. m. II. 117. — Horváth i. m. III. 173. — Matolai i. m. III. 112. — Grigorof munkája kivonatosan az *Égyetértés* 1899. évi 165-ik számában. — (Irányi, Dembinski, Weldich, Tolstoj és a többi orosz írók: Frolof, Ostenkorf, Vermolof, Alabin, Muraviev és Lichutin nem tesznek említést a héthársi ütközetről.)

² Bericht I. 22.

³ Republica 12. sz.

Vármegyénk és városaink.

Állatdíjazás Bártfán. Szeptember 27-ikén a Sárosvármegyei Gazd. Egyesület, a földművelésügyi m. kir. minisztérium anyagi támogatása mellett, Bártfán szarvasmarha-díjazást rendez. Az állatok díjazására Bártfa sz. kir. város tanácsa is tűzött ki jutalomdíjat.

A Sárosvármegyei Gazd. Egyesület igazgatóválasztmányja f. évi október 2-ikán d. u. 1/2 órákor a vármegyeház kistermében ülést tart.

Zárlat-feloldás. Vaspataka, Felső-Sebes, Szinye-Lipócz, Siroka, Klembérek, Szt.-Mihály, Gergelylaka, Miklósvágás és Sóbánya községekben sertésvész ragályos betegség miatt elrendelt udvar-zárlatot feloldották.

Zárlat. Kapi, Kruzsljova községekben a szarvasmarhák között a lépfene, Keczer-Peklén községben a sertésvész ragályos betegség megállapítván, a nevezett községekben és pedig Kapiban folyó hó 1-től, Kruzsljován f. hó 13., illetve 15-től 14 napi, Keczer-Peklén községben f. hó 10-től 30 napi udvar-zárlatot rendeltek el az említett állattípusokra.

Ragados állatbetegségek Sárosvármegyében 1899. szeptember 17-ikén. Sertésorbanács: Darócz 1 u., Kakasfalú 1 u., Palocsa 1 u.; összesen 3 község, 3 udvar. **Sertésvész:** Berettő 1 u., Berzenke 1 u., Bodonlaka 3 u., Bolyár 1 u., F-Sebes 2 u., Gergelylaka 2 u., Gulyvész 1 u., Hedri 1 u., Kapi-Németfalva 3 u., Keczer-Peklén 1 u., Kisfalu 3 u., Klembérek 1 u., Lapispatak 1 u., M.-Jakabfalva 2 u., Megye 6 u., Miklósvágás 1 u., Oroszvolya 1 u., Osztrópataka 3 u., Palocsa 2 u., Péchújfalu 5 u., Salgó 1 u., Senyék 1 u., Siroka 1 u., Sóbánya 1 u., Szent-Mihály 1 u., Szent-István 31 u., Szinye-Lipócz 1 u., Sztanka-Hermány 2 u., Tapolcsány 8 u., Töltész 6 u., Vaspataka 1 u.; összesen 31 község, 94 udvar.

A Sárosvármegyei Jótékony Nőegylet igazgatóválasztmányja szeptember 17-ikén tartotta ülését az Erzsébet-árvaház helyiségében, az egylet nagyérdemű elnökének: *Kubinyi Albert*nek elnöke alatt. A gyűlés mindeneke előtt kegyelettel emlékezett meg Erzsébet királyné halálának első évfordulójáról s e megemlékezését jegyzőkönyvének lapjain megörökíteni határozta.

Elnökön és *Kubinyi Aurél* jogtanácsos meleg szavakkal emlékeztek meg az egylet titkárának legfelsőbb kitüntetéséről, szólnak azokról is, a melyeket ő, 15 évi egyleti tisztsége alatt, szerzett, mire a titkár hosszabb beszédben mondott meleg köszönetet. Nagy sajnálattal vette tudomásul az egylet *Rátvay Gyulának*, az igazgatóválasztmány egyik legbuzgóbb tagjának városunkból való eltávozását és a választmányi tagok sorából történt kilépését s érdemeit benső hálával örökölte meg a jegyzőkönyvben. Örömmel és helyesléssel vett tudomást a gyűlés arról, hogy az egylet az orsz. gyermekvédő-kongresszus tagjai sorába belépett s az ezel kapcsolatos kiállításán, történetének és alapszabályainak kiállításával, résztvett, s ugyanígy örömmel vette tudomásul a kongresszus elnökségétől ezért kapott elismerő sorokat. Hálás köszönettel és elismeréssel fogadták az Eperjesi Takarékpénztár 20 forintnyi szokásos évi adományát. A Petőfi-ház ügyében kelt felhívás alapján nagy lelkesedéssel kimondották, hogy minden lehető megtesznek arra nézve, hogy erre a célra az egyleti tagok körében minél nagyobb összeget gyűjtsenek. *Taly József* várm. alispán kijelölése alapján két árvát vettek fel az egyleti ápoltak sorába s helyesléssel vették tudomásul titkár jelentését az árváknak a helybéli iskolákba és kisdudorókba való beiratásáról. Különösen fontos határozata volt a gyűlésnek az, a melylyel egy új árvaházi felügyelőnői állás betöltését mondották ki. *Matavovszky Béla* kir. tanfelügyelő és *Láng Mihály* áll. tanító-nőképző-intézet igazgatójának hálás köszönetet szavaztak azért a sziveségért, a melylyel az egylet felkérésére, ez állásra különösen alkalmas egyéneket hoztak javaslatba. Az állásra, a bemutatott kedvező bizonylatok alapján, *ösv. Fankovics Jenő* szül. *Nissalovszky Anna* munkácsi lakost választották meg, arra az esetre, ha illető a megszabott s vele nyomban közölt feltételeket magára nézve elfogadhatónak fogja tartani. Végre az igazgatóválasztmány lelkes tagjai között kiosztották az egyleti gyűjtő-könyvecskéket, felkérvén őket arra, hogy a rendes évi gyűjtést kegyeskedjenek ezúttal is szokott kiváló buzgalommal és áldozatkészségükkel eszközölni. E felkérés alkalmával az elnökség újabb is reámutatott az évi gyűjtések nagy jelentőségére s arra, hogy az igazgatóválasztmány tagjainak, valamint a nagyközönségnek e gyűjtések alkalmával megnyilatkozó nemesszívúsága és áldozatkészsége képezi az egylet fennmaradásának egyik legjelentékenyebb biztosítékát. A gyűlés végén a jelen voltak a nagyérdemű elnököt lelkesen megjelénzték.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A Petőfi-Társaság a Körnek hozzája intézett levelére, a következő meleg hangú átiratot küldte: „A Széchenyi-kör nagytekintetű Elnökségének, Eperjes. Múlt hó 26-ikán a Petőfi-Társaság elnökségéhez intézett igen becses és hazafias átiratára, a Petőfi-Társaság elnöksége melyen érzett halálját és köszönetét fejezi ki ama lélekemelő, hazafias tényért, mely szerint a nagytekintetű «Széchenyi-kör» Petőfi nagy szellemének, babérszörűjével áldozni, magát a segesvári emléktábla küldött-ségileg képviseltetni, a Kör kebelében külön Petőfi-ünnep rendezéséről gondoskodni és a Petőfi-ház létesítése érdekében széleskörű társadalmi mozgalmat indítani kegyes volt. Egyidejűleg tisztelettel kérjük a nagytekintetű Széchenyi-kör elnökségét, hogy Sárosvármegye területén, a Petőfi-ház alapja javára befolyt pénzáradmányokat, annak idején, nyugta ellenében, a Pesti Hazai Első Takarékpénztárhoz beküldeni és úgy a hazafias gyűjtők, mint az adakozók teljes névsorát, a Petőfi-házban leendő megörökítés végett, irodánkunk megküldeni méltóztassék. Budapest, 1899. augusztus 22-ikén. Hazafias tisztelettel: *K. Kovács Ferenc* s k., nyug. százados.” (P. H.)

Igazgató-választmányi ülés. A Kör igazgatóválasztmányja szeptember 16-ikán népes gyűlést tartott, *Szinyei Mersé István* főispán elnök, elnöke alatt. Elnök a gyűlés megnyitása után meleg szavakkal üdvözölte legfelsőbb királyi kitüntetésé alkalmából a Körnek, a gyűlésen azóta első ízben résztvevő titkárát, kihez az aug. 21-ikén tartott üléséből az igazgatóválasztmány lelkes üdvözlő-iratot intézett. *Dr. Horváth Ödön* kir. tanácsos, titkár, meghatottsággal telt hosszabb beszédben mondott köszönetet az igazgatóválasztmány szives figyelméért, melynek folyamán a legőszintébb ragaszkodás hangján emlékezett meg arról a 20 esztendőről, a melyet a Kör kötelekében eltöltött, különösen kiemelve azokat a bökros érdemeket, a melyeket a Kör két kiváló tisztviselője, t. i. alapító-védnöke és elnöke, a Kör lobogójának diadalra vitele tekintetében szerzett s melyek lelkesítő buzdításul szolgáltak reá nézve is és szolgálnak mindenkire, a ki a Kör kötelekében áll. A gyűlés a lelkes beszédet örömmel fogadta. Majd a nyári szünidő alatt érkezett különféle iratokról és ügyekről tett jelentést a titkár. E jelentések kapcsán hálás örömmel vette tudomásul a gyűlés az «Osztrák-magyar monarchia irásban és képben» cz. vállalat összes füzeteinek a Kör számára történt megküldését. *Taly József* vármegyei alispánnak a palocsai tűzkárosultak istápolása érdekében kelt átiratát azzal adta ki a zene- és képzőművészeti szakválasztmánynak, hogy a tűzkárosultak javára, majd az évad folyamán, egy belépő-díjas estét rendezzen. Részletes megbeszélés tárgyát képezte a Petőfi-Társaságtól vett átirat kapcsán a Petőfi-ünnep ügye, melyre nézve a gyűlés annak az óhajtatásának adott kifejezést, hogy ez lehetőleg nagyszabású, országos jelentőségű ünnepély alakjában rendeztessék. A Petőfi-házra vonatkozólag a vármegye egész területén a legszélesebb körű gyűjtést eszközöli s ennek érdekében igénybe veszi a Kör hivatalos lapját, az *Eperjesi Lapok*-at, a melyben meleg felhívást tesz közzé s a melyben a begyűlő

adományokat hivatalosan nyugtázni fogja. Az adakozók neveit pedig, a Petőfi-házban leendő megörökítés céljából, a Petőfi-Társaságnak be fogja jelenteni. A Kör felhívását kellő példányban kinyomtatva, az egész vármegyében terjeszteni fogja s a Kör szolgálja, a Kör összes tagjaihoz elviszi a Petőfi-házra vonatkozó gyűjtő-ívet. A Kör, a Petőfi-ház céljaira a gyűjtést 50 koronával fogja megkezdni. Az október vége felé tartandó nagyszabású Petőfi-ünnep tekintetében az igazgatóválasztmány javaslatot kér a magyar-irodalmi-, a zene- és képzőművészeti és a színészeti szakválasztmányoktól. Már ezúttal is kimondotta azt, hogy *dr. Berzevicsy Albert* v. b. t. t., védnököt külön felkéri, hogy az ünnep fényét és sikerét magas megjelenésével és szives közreműködésével emelni kegyeskedjék. Az ünnepre a Petőfi-Társaság, a Kisfaludy-Társulat és számos közművelődési egyesületet, valamint írói világunk több kitünőségét meg fogják hívni. Elhatározta ezután az igazgatóválasztmány, hogy a Petőfi itt időzését megörökíteni hivatott márványtábla megrendeltesék s ennek feliratát az igazgatóválasztmány közelebbi gyűlésén fogják meghatározni. Ugyanis megbízta titkár a gyűlés arra, hogy az Erdei-laknál fennálló s a Kör által 1883-ban emelt emlékoszlopot teljesen kijavíttassa s a feliratok aranyozását megújíttassa. Végül kimondotta a gyűlés, hogy meleg hangon szerkesztett átiratban kéri meg a helybéli 67. sz. cs. és kir. gyalogezred nagytekintetű parancsnokságát arra nézve, hogy az ezred jeles zenekarának a közreműködését, melyben egyetünk estéi sikerének egyik főbiztosítékát látja, a szokott feltételek mellett, a jelen évadra is biztosítani sziveskedjék. A gyűlés az elnök élénk elterése közben oszlott szét.

Lejáró pályázat. A tudományok bármely ágának keretéből szabadon választandó, ismeretterjesztő felolvasásra hirdetett körű pályázat határideje *follyó évi október hó 1-jén* jár le. A pályaművek a titkárnál nyújtandók be. A pályázati felhívást lapunk ez évi 20. és 35. ik számai közölték.

H I R E K.

* A miniszter elismerése. A vallás- és közokt. m. kir. minisztérium *Hivatalos Közönyé*-nek 21. számában olvassuk, hogy a miniszter: «Eperjes szab. kir. város képviselőtestületének abból az alkalomból, hogy az eperjesi ág. ev. jogakadémiának nyújtott eddigi évi 1000 frtnyi segélyét a jövő naptári év kezdetétől 2000 frtra emelte fel, elismerését nyilvánította». Ime a legilletékesebb helyről is elhangzott a köszönet és elismerés hangja városunk képviselőtestületének azon nemeskeblű s maradandó emlékü határozatával szemben, melylyel bebizonyította azt, hogy közszükségleteinek nehezen kielégíthető egyéb követelményei dacára, mindenkor előtérbe helyezi a város kulturális érdekeit s önzetlenül tud áldozni az óségi virágzó tanintézet oltárán. Örömmel hozzuk e nemes eszelekedetnek erkölcsi jutalmul szolgáló miniszteri köszönet és elismerés híret, melyet a város áldozatkész közönsége a legteljesebb mértékben ki is érdemelt.

* Schuster Konstantin emléke. Annak idején említettük azokat a lelkes határozatokat, a melyeket városunk közgyűlése néh. *Schuster Konstantin* váci püspök emlékének megörökítése tekintetében hozott. Ezek egyike volt az, hogy elhatározta a közgyűlés, hogy városunk ez egyik legnagyobb jótévőjének, a «Stefánia» leánynevelő-intézet nagy alapítójának áldott emlékeztére, ünnepi gyász-istentiszteletet fog tartatni. Az említett istentiszteletet, teljes fénytel és igaz bensőséggel f. hó 23-ikán tartották meg a róm.-katli. főtemplomban és pedig a város közönségének élénk részvéte mellett. A város polgármestere a jelzett istentiszteletre a következő meghívóval kérte megjelenésre a képviselőtestület tagjait: «Meghívás. Néhai *Schuster Konstantin* váci püspök úr ó Excellenciája lelkiüdvéért — a városi képviselőtestületnek f. évi augusztus hó 26-ikán tartott közgyűlésében 5229. sz. a. hozott határozatához híven — f. évi szeptember hó 23-ikán, szombaton délelőtt 9 órákor a róm.-kath. plébániai főtemplomban ünnepélyes gyászistentisztelet fog tartatni. Ezen gyászistentiszteletre a t. képviselőtestületi tag urat azzal hívom meg, hogy testületi kivonulhatás céljából már 3/9 órákor a városháza tanácstermében megjeleni sziveskedjék. *Eperjes*, 1899. szeptember hó 20-ikán. *Mandics*, szab. kir. Eperjes város polgármestere.»

* A Protestáns Irodalmi Társaság szeptember hó 20-ikán és 21-ikén, tartotta ez évi díszgyűlését Debreczenben. A Gyurátz Ferenc ev. püspök és Hegedűs Sándor kereskedelemügyi m. kir. miniszter elnöklet alatt tartott gyűlésen egyházkerületünkől *dr. Horváth Ödön* kir. tanácsos, jogakadémiai dékán, *dr. Szilvák Matyas* theol. dékán, mint a társaság választmányi tagja, *Csengey Gusztáv* és *Mayer Endre* theol. tanárok vettek részt.

* Dr. Duka Tivadar, Londonban élő kiváló hazánkfia, igen meleg hangon írott levélben köszöntö meg azt az üdvözlő-iratot, a melylyel őt a jogakadémia tanárikara dísz-doktorsága alkalmával felkereste. «A midőn sietni kívánok ezen nekem igen jóleső és meglepő figyelmükért meleg háláérzetemet kifejezni, — így ír többek között, — teszem azt különösen benső hálával ősi Alma Materem iránt is, melyben tanulmányaimat mint donatista, 65 év előtt megkezdtem s teszem, mint olyan, a kit a jelen nemzedék személyesen alig

ismerhet, de megtiszteltetésével mégis elhalmozza az öreg embert. A szép levelet a tanintézet jövő felvirágzásának benső óhajtsával rekeszti be.

* **Halálozás.** *Horváth József*, Zemplénvármegye árvászekének elnöke, szeptember 16-án S.-A.-Újhelyen elhunyt. A közszertetnek örvendő tisztviselő halála meggyeszte nagy részvétet keltett. Mint ügyvéd lépett a megye szolgálatába s előbb mint I. aljegyző működött önzetlen kitarással. Jeles tollával a hírlapirodalom terén is szerepelt, egy ízben szerkesztője volt a *Zemplén*-nek, mely gyászkeretben jelenti halálát. Temetése szept. hó 18-án ment végbe óriási részvét mellett. Tisztviselőtársai Molnár István főispán és Matolay Elek alispán vezetése alatt jelentek meg.

* **A kereskedelmi miniszter Iglón.** *Hegedűs Sándor* kereskedelmi miniszter szeptember 23-án Iglóra utazik, hogy 24-ikén jelen lehessen a kassa-oderbergi vasút által a vasúti hivatalnokok gyermekei számára emelt internátus felavatás-ünnepén. *Falk Miksa*, a kassa-oderbergi vasút elnök-igazgatója fogadja a minisztert, a ki megjelenik az internátus felavatási ünnepén. Ezután Iglófüreden bankett lesz, a mit a város és a kassa-oderbergi vasút rendez a miniszter tiszteletére. Este a miniszter és a társaság *Münich Aurél* országgyűlési képviselő vendégei lesznek. Iglófüredről a miniszter Kassára megy vissza.

* **Andrássy-emléktábla leleplezése.** A Kassán immár felépült és hatalmas arányú Andrássy-palota legfőbb díszét az az emléktábla képezi, mely hirdetni fogja, hogy a nagylelkű Andrássy Gyula gróf ott született. A márványlapot ma még lepel borítja, melynek leleplezése az emléktábla-bizottság legutóbbi határozata szerint október hó 1-sején fog megtörténni. Az ünnepi beszédet *Gerevich Emil* dr. főreáliskolai igazgató mondja, mely után a bizottság elnöke az emléktáblát át fogja adni a palota tulajdonosának.

* **Nagy idők tanúja.** A Kolozsvári Országos Ereklé-múzeum igazgatósága e napokban egy felette érdekes levelet küldött *Semsey Tamás*, Szabadkán élő, volt 1848—49-es honvéd-századoshoz, abból az alkalomból, hogy ő viszontagságos és tapasztalatokban oly igen gazdag életének 100-ik évét betöltötte. A szép és adataiban annyira tanúságos, lelkes levelet, melyet ilyképen a nagy idők életben lévő e legidősebb tanújához intéztek, helyénvalónak látjuk lapunkban közölni, nemcsak a benne foglalt adatok érdekességénél és szépségénél fogva, hanem vármegyei Semsey-családunkra való tekintettel is. A szép levél, egész terjedelmében a következők hangzik: «Nagyságos *semsei Semsey Tamás* 1848—49. százados úrnak, mint az Ereklé-múzeum tiszteletbeli tagjának. Szabadkán. Mélyen tisztelt Százados úr! Ereklémúzeumunk igazgató-öre ez év augusztus hó 29-ikén tiszteletét tette Százados úrnál, a 48—49-iki nagy idők, életkorban, tudunk szerint a 100 évet megközelítő, tehát legidősebb bajnokánál. Az egykori bajtársak szóbeli és írott nyilatkozatait, könyvek és iratok adatait, Százados úrra vonatkozólag, múzeumunk részére a jövőre számára összegyűjtötte és egybefoglalta s jelentést tett arról, hogy Százados úr, mint a nagy idők egykori daliája, magas életkorban, de a Gondviseléstől adományozott jó erőben él. Midőn e feletti örömlünkben a magyarok Istenének szívéből hálát adunk, örömmel üdvözöljük Százados urat születése évfordulójának alkalmából. Ereklémúzeumunk közgyűlési határozatából kifolyólag, tiszteletbeli tagjainak tekinti mindazokat, a kik a nagy idők véres csatáit vitézül megállták, hősiességet és önfeláldozást tanúsítottak és a kik azután is tettekben bizonyították be hazaszeretetüket, nemzetünk nagygyá és erőssé tétele iránti készségüket. Múzeumunk e tiszteletadásban példát kíván nyújtani a fiataloknak is, hogy ez a haza jelesének kiváló tettein lelkesüljön és azokat kövesse. E tekintetben nagyjainknak egyes ereklyetárgyait is szorgalommal gyűjtjük és kegyelettel őrzük a jövőre számára. Annál nagyobb tisztelettel és kegyelettel viseltünk Százados úr iránt, a ki mint tanuló, Kossuth apánkkal egy tanteremben szerezte S.-A.-Újhelyen a középiskolai tanulmányokat. A ki már a század második tizedében fegyverrel szolgálta a hazát, miről előttünk Horváth Ignác ezredes szól, a ki Százados úrral még 1832-ben is — mint állítása szerint körülbelül 32 éves — I-ső határozatrendbeli tiszttel együtt szolgált. Százados úr ezután a polgári életben is nemesen betöltötte helyét. Múzeumunk történetkönyvében fel van jegyezve bajtársai által, hogy Százados úr, mint Gábor Áron ágyúinak első szakképzett tüzértisztje, az első hívó szóra lelkesedéssel állott a sorba s megállta helyét akkor is, a midőn a sanyarú időviszonyok mindenkit eltávolítottak, Önön, mint parancsnoknak kívül, az útegek mellől. Tény-leírások bizonyítják, mikép Százados úr az erdélyi dicső hadjáratnak fényes eredményekben gazdag lapjait több hősi tetteivel tette még ragyogóbbá. Hazaszeretetről, személyes bátorságáról, önfeláldozásáról azok az irások beszélnek, a melyeket Százados úrnak homlokára, balkezére szűrő- és vágófegyverekkel a kozák katonák irtak s a mely sebhelyek ma, 50 év múlva is láthatók. Az isteni Gondviselés csodás végzésének tekintjük, hogy mindezek dacára Százados urat a mai napon

üdvözölhetjük s óhajtuk, hogy az Ég az ifjabb nemzedék lelkesítésére még sok évvel s mindvégig jó egészséggel ajándékozza meg! Kolozsvár, 1899. szeptember 13. Hazafiúi üdvözléssel, a Kolozsvári Országos Ereklé-múzeum igazgatósága nevében: *Deaky Albert* elnök, *Kuszkó István*, a Múzeum igazgató-öre.

* **A f. hó 24-ikén megtartandó vívőestély iránt** városzerte nagy az érdeklődés. A városi színházban tartandó estélyre máris igen sokan váltották meg jegyeiket, sőt erkélyjegyek az első sorban már nem is kaphatók. Mint biztos forrásból értesülünk, ez alkalommal a következő vívómesterek, bajnokok és amatőrök jönnek el: gróf Gennari Giuseppe mestervívó, a velencei «magistrale di schola» igazgatója, ki ez időszerint a budapesti vívóköröket látogatja s művészetét a vívók kérelmére Eperjesen is bemutatja. Dr. Benyovitz Lajos vívómester, törvényszéki bír. (Budapest.) Báró Bothmer Jenő vívómester, huszárszázados. (Budapest.) Wolpini Attilio, maestro di scherma. (Budapest.) Angelo Toricelli, maestro di scherma. (Budapest.) Horváth Lajos, maestro di scherma. (Budapest.) Benedek Gyula vívómester. (Miskolc.) Kónyai Kys Albert vívómester. (Kassa.) Amateurok: Mészáros Ervin (M. A. K.) dsidás-önkéntes, a Budapesti Athl. Klub kardbajnoka. Bay Áajos festőművész, bajnok. (Budapest.) Verbó Szula Sándor, miniszter. fogalmazó. (Budapest.) Borsody László joghallgató. (Budapest.) Nyíry Aladár hivatalnok. (Budapest.) Nikell József (Borsodvármegye számvevője). Görgy László joghallgató. (Budapest.) Helyből: Krausz hadnagy.

* **Az Eperjesi Kath. Legényegyesület,** beteg tagjainak felségélyezési alapja javára, 1899. évi október 1-én, vasárnap, a Sörház nagytermében társasvacsorás tánczszal egybekötött születési ünnepélyt rendez. Kezdeté este 7 órakor.

* **Magyar, német, francia és angol nyelvben,** valamint rajzban és festésben lelkiismeretes oktatást ad egy polgári iskolai oklevéllel bíró tanítónő. Cím: Eperjes, Megyeház-utca 8. szám.

* **Az Eperjesi Takarékpénztár** e hó 21-ikén rendkívüli közgyűlést tartott, mely folytatását képezte az ez évi augusztus hó 29-ikén tartott rendes évi közgyűlésnek, mivel akkor a tárgysorozatnak azon pontja, mely az alapszabályok módosítására vonatkozott, a részvényesek csekély számú részvétele miatt tárgyalható nem volt. Ezen a rendkívüli közgyűlésen is kevés részvényes jelent meg; mivel azonban az alapszabályok értelmében ezen rendkívüli közgyűlés a megjelent részvényesek számára való tekintet nélkül határozatképes volt, tárgyalás alá vette az igazgatóságnak az alapszabályok módosítása iránti indítványát és azt teljes egészében el is fogadta. E szerint határozatba ment, hogy a takarékpénztár eddigi 60,000 forintnyi részvényitőkéje — tekintettel a 2 1/2 milliót meghaladó takarékbetét-állományra — 150,000 frtra, illetve 300,000 koronára emeltetik fel olyképen, hogy e részvényitőke felemelésére az általános tartalékalapból 90,000 frt használandó fel s ily módon a részvényeseket nem terheli újabb befizetés. Ennek folyományaként minden eddigi 100 frt névértékre szóló régi részvény ki fog cserélni egy új 500 korona névértékre szóló részvényre. E határozat következtében módosították az alapszabályok összes ezen tökéemeléséssel összefüggő szakaszait. Elhatározták továbbá, hogy ezentúl az *üzleti év* nem mint eddig, június 30-ikán, hanem mindig *december 31-ikén záródik* és ennek következtében a régi szokás szerinti 1899. július 1-én kezdődött üzleti év átmenetileg már 1899. december 31-ikén végződjék s ezen félév üzlet-eredménye után az osztalék már az 1900. év első negyedében tartandó közgyűlés után fizetessék. A hozott határozatok keresztülvitelével az igazgatóság bizott meg, s ezzel a közgyűlés véget ért.

* **A Sárosvármegyei Általános Népevelőegyesület** szeptember hó 21-ikén a «Fekete Sas» nagytermében évi közgyűlést tartotta. A zsűfőliség megtelt teremben ott láttuk városunk notabilitásait, valamint az egyesületnek tiszteleti-, alapító-, pártoló- és rendes-tagjait csaknem teljes számban. A lelkes lefolyású közgyűlésről, avatott toll a jövő számunkban fog részletes tudósítást hozni.

* **A bártfai fürdőévd** szeptember 15-én hivatalosan is véget ért és gyógyfürdőnkől az utolsó fürdővendég is elköltözött, kellemes, kedves emléket vive magával a páratlan gyógyforrásokról és fenyvesekről. Az igazgatóságtól nyert értesülés szerint a látogatók száma a lefolyt évadban is tetemesen szaporodott s a fürdők szaporítása ekként czélszerűnek s üdvösnek bizonyult. Az újabb beruházások ez évben befejezést nyertek s most már csak az alsó-vendégül udvara és ennek végében felállított új étkezőhelyiség végleges rendbehozatala van hátra. Ennek eszközése után egyelőre a beruházások szünetelni fognak; a fürdő most már oly állapotban van, hogy minden kívánalomnak tökéletesen megfelel. Nagyobb fejlődést csak a vasutnak Galicziával leendő egybekapcsolásától remélhetünk s hiszszük, hogy ennek a pár kilométernek kiépítése most már rövid időn belül megvalósul.

* **A bártfai játékszergyár** ügyében örvendetes megelégedést keltő fordulat állott be. Az üzletvezetés nemrégben beállott személyi változás üdvös eredménye máris tényekben nyilvánul, úgy, hogy most 47—50 munkást foglalkoztat a gyár naponta, a mely körülmény Bártfa város munkakereső népére nézve nem csekély jelentőségű. Ujabbban a városi hatóság erélyes mozgalmat indított a gyárnak állami segélyezése ügyében s e végből főispánunk és a kassai iparkamara úján kérőleg fordult a kereskedelmi minisz-

teriumhoz. Szinyei Merse István főispán és a kassai kereskedelmi kamara titkára, Deil Jenő, a legmelegebben karolták fel az eszmét, viszonyaink ismereténél fogva jól tudván megbecsülni a gyár prosperálásának munkásainkra való nagy horderejét. Egyelőre a kamara a gyár házbérét fogja fizetni s főleg oda fog törekedni, hogy 8—10 tanoreg részére a kormány stipendiumot adományozzon. Melegen kívánjuk és méltányoljuk a hivott faktorok hazafias és erélyes támogatását, mert a gyár fejlesztése és kiterjesztésében hatalmas eszközt látunk a kültöldi e nemű iparczikkek kiszorítására s az Amerikába való vándorlás meggátolására is.

* **Az Eperjesi Torna- és Vívőegyesület kerékpár-alsztálya** is hallat végül magáról. Megkapta a torna-egylettől az engedélyt, hogy rendezhessen egy «nagyobb-szerű» versenyt. A verseny kiindulási (start-) pontja a szekesői hídnál lesz; a cél ugyanott. Az útra nézve — a mint ért-sülünk — nagyon nem hízlelők a megjegyzések. Kende előtt és Somostúfalun túl olyan rossz állapotban van, hogy rekord-javításról alig lesz szó, sőt az út rosszasága nagyon könnyen végzetessé teheti valamelyik versenyzőre nézve a versenyben való részvételt. A verseny részletes programja a következő: Az Eperjesi Torna- és Vívőegyesület kerékpár-alsztálya 1899. évi október hó 8-ikán d. u. 3 órakor az eperjes-kassai országúton megtartandó országúti versenyének sorrendje: 1. Egyleti juniorok versenye. Táv 4 kilom., az «E. T. és V. E.» azon tagjai részére, kik kerékpárversenyen első díjat még nem nyertek. Tét: 2 korona. Díjazás: 1-sőnek ezüst-, 2. és 3-iknak bronz-érem. (Ha legalább 8 versenyző indul: 1. és 2-iknak ezüst-, 3. és 4-iknek bronz-érem.) 2. Főverseny. (Országos, zárt) Táv 30 kilom., minden amateur-kerékpáros részére, ki valamely hazai sportegylet, avagy a «M. K. Sz.» tagja. Tét: 4 korona. Díjazás: 1-sőnek díszített ezüst-érem és tiszteletdíj, 2-iknak ezüst-, 3-iknak (és ha legalább 8 indul) 4-iknek is bronz-érem. 3. Seniorok versenye. (Nyilt.) Táv 5 kilom., minden amateur-kerékpáros részére, ki 35-ik életévét betöltötte. Tét: 2 korona. Díjazás: mint az 1. sz. versenynél. 4. Egyleti zárt verseny. Táv 10 kilom., az «E. T. és V. E.» minden tagja részére. Tét: 2 korona. Díjazás: mint az 1. sz. versenynél. 5. Vigaszverseny: Táv 5 kilom., minden kerékpáros részére, ki az előző versenyek valamelyikében indult, de díjat nem nyert. Tét: nincs. Díjazás: mint az 1. sz. versenynél. Az összes versenyek start- és célpontja a Szekeső-hídnál van. Versenyszabályok: 1. A versenyekben a «Magyar Kerékpáros-Szövetség» versenyszabályai irányadók. 2. Nevezések, a téttel együtt, Mikolik István alsztály-kapitány versenyintéző czímére Eperjesre küldendők. — Nevezési lapok ugyanott kaphatók. Tét nélküli nevezések el nem fogadhatók. Nevezési zárlat 1899. évi október hó 5-ikén esti 6 óra. Minden nevezésnek tartalmaznia kell: a) a versenyző megjelölését; b) a versenyző nevét; c) a versenyző állását; d) a versenyző lakását; e) a versenyző versenytőnyének leírását; f) az egylet vagy szövetség megnevezését, melynek a versenyző tagja; g) a tétet. 3. A 2. sz. főversenyben a vezetési nincs megengedve. Eperjesen, 1899. évi szeptember hóban. *Matyasovszky György*, alsztály-elnök. *Pethe Ferencz*, egyli. titkár. *Mikolik István*, alsztály-kapitány.

* **Tisztes kereset (!?)** A «tanszabadság» nevében üzött visszaéléseknek valósággal eljlesztő példáját tárja elénk az a kis-hirdetés, a melyet a Nagyváradon megjelenő *Tiszantúl* című lap ez évi 211. száma «egy elterjedt fővárosi napilap kishirdetési» körül merít s melynek alapján, vezércikkének lelkesen megírt sorai-ban reámutat a tanulmányai-ban sokszor oly felette könnyelmű ifjúság e könnyelműségének káros következményeire. Mi minden kommentár nélkül közöljük ezt a «kishirdetést», azzal az óhajtsával: vajha levonnák ebből a tanúságot magukra nézve azok, a kiket illet. A kérdéses hirdetés szövege a következő: «*Egyetemi* beiratkozásokat és index-aláíratásokat vidéki kollegái helyett gyorsan, rizikó nélkül, sértény honorárium mellett eszközöl *fényes összeköttetésű s ebben kiválóan gyakorlott jogász*. Megkereséseket csak «élelmen és ügyesen» címmel sűrűszen vár a kiadóba *Határ-időkön túl* is eredményesen működik. *Fogi kolloquimokat is eszközöl.*» — Csakis a vizsgálatok letételére való vállalkozás hiányzik. Ha így haladunk: félő, hogy ez is csakhamar bekövetkezik.

* **Földmívelő-iskola Sárosvármegyében.** A földmívelésügyi m. kir. miniszterium, a Sárosvármegyei Gazd. Egyesület közbenjárására folytán, vármegyénkben földmívelőiskolát létesíteni szándékozik. Az iskola érdekében Kis-Szeben város legutóbb tett lépéseket s hajlandó az iskola részére szükséges földeket csekély bérért rendelkezésre bocsátani. Az ajánlatot felterjesztették a m. kir. földmívelésügyi miniszteriumhoz.

* **Hegyaljai Kalauz.** A kassai kereskedelmi és iparkamara, *Deil Jenő* titkár indítványára, elhatározta, hogy «Hegyaljai Kalauz» címmel magyar és francia nyelven füzetet ad ki, melyben a Tokaj-Hegyaljához tartozó összes községek termő szőlőterületeinek és az ott jelenben meglevő s eladásra bocsátható ó- és új borkészleteknek összeírását évenként közzé fogja tenni.

* **Rendelet a karácsonfáról.** Ezentúl nem lesz szabad bárkinek karácsonfát árúsítani. A földmívelésügyi m. k. miniszter ugyanis szigorú büntetés terhe alatt elrendelte, hogy mindazok, kik fenyő-karácsonfát árúsítanak, a jogos szerzésről hatósági bizonyítványt tartoznak kiállítatni s azt maguknál tartani, hogy mindenkor ellenőrizhetők legyenek.

* **Felhívás az erdőbirtosokhoz.** Azok az erdőbirtokosok, kik az 1879. évi XXXI. t.-czikk 165. §-ában megjelölt kopár és futóhomok-területek beerdősítésébe vették a jövő 1900. évben az állam részéről csemetékben ingyen részeshlmi kívánnak, felhívattak, hogy ebbeli,

1 koronás bélyeggel ellátott megjelölésével, hogy mely kat. hold nagyságú, mely letet mely fajtából való óhajtanak beültetni, s továbbá cím alatt mely vasúti állomás vagy ószén küldendők pontos megjelölése mellettrdőfelügyelőségnek legkésőbb 15-ig annál is inkább adja folyamodványok figyelembe-erdősítésére adandó csemetesomagolási és a vasúthoz országos alap fezei és szállítási díjat — melyre né engedélyeztek, — viseli a kezett erdőbirtokos. Figyelem birtokosok, hogy a ment csemetemennyiség megemeléséhez is fognak adomány azon kis- és középbirtokos és csekélyebb jövedelmezésükre csemetéket a székön termelni nem képes területek erdősítésére is, szerez pedig a csemeték ár megtérítése mellett. *Budapesti Földmívelésügyi m. kir.*

* **Új váltóúrlapok.** S leg forgalomban lévő váltóúrlapból. F. évi október *Magyar Pénzügyi* irja ki, hogy az új váltóúrlapokat hoznak forgalomba, tákra kiállított váltók be-tetni. Vajha ez az újítás a számítás mielőbbi kötele az átszámítások zavarait

* **Kellemetlen m.** *János* vlacsa lakos na-hét egyik holdvilágos éjjel dozva járta a község-ör meg nem könyörült. *Keresztes Drabik János* fődeles házat, ahol a *János* epekedik utána szívvel nyitott a Vargá felébredt a gazda s t-kiléte iránt, egyúttal a menekülés útját elzárta, sokáig gondolkodott e k-hanem — köd előttem felkapaszkodott a padl. Közben Varga uram a kik azután egyesült e megadásra birni: *Keresztes* egykönnyen engedett s távolartsa s inkognitójá fával dobálódzott üd-piszakafák segítségével le-lezuhanva, súlyos sérülé-hogy *Keresztes Drabik* akarta megdezmáigat

* **Visszaélés a t** péchtűfalusi lakos kesemán, hogy csűre s öszkeletkezésének okát n-19-ikén több tanút kiha-gyűjtötte fel csűrét has-felül biztosította. Az il-ráadásul tűzveszokozás-feljelentették.

* **Megugrott cí** karavánt tolonczoltak. Útközben a *Kolompár* megszökött s eddig erélyesebb nyomozást

* **Késelő legény** Alsó-Szalókon verékszükkáltak *Csihala J.* sebei életveszélyesek, eltart felgyógyulása A

* **Lopás.** *Borai* Lakatos-féle korcsma 20 ftl 37 krt tartalma és *Jurin István* tanít-reetlen tettes ellopott e-rendőrség nyomozza

* **Kézrekerült jó** tatta *Lövenstein Igná* adója kárára egy ara-gosított. — Ugyancs-szül. *Lábascsák Liza* *Seewaldné* kárára ell-egy női felöltöt.

* **Lopás. Özv. G.** tettes ellopott egy ezi *Ribár Zsuzsanna* cs-és letartóztatta.

* **A pálinka hatás** máros e hó 18-ikán *Simko Lukács Andra* vendég a korcsma-b-tett s végül a megrén-getésekkel ejtette ré

* **Éjjeli tolvaj** g-madikáról negyedik-korcsma állásában. — az állásban töltötte

I koronás bélyeggel ellátott folyamodványait, annak megjelölésével, hogy mely község határában hány kat. hold nagyságú, mely talajnemhez tartozó terület mely fajból való és hány éves csemetékkel öhajtanak beültetni, s továbbá, hogy a csemeték mily cím alatt mely vasúti állomásra és a jövő év tavaszán vagy őszen küldendő-e a folyamodó lakhelyének pontos megjelölése mellett — az illető kerületi kir. erdőfelügyelőségnek legkésőbb folyó évi december hó 15-ig annál is inkább adják be, mivel később beérkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek. A kopárok erdősítésére adandó csemeték termelési, kiemelési, csomagolási és a vasúthoz való szállítási költségeit az országos alap fedezi és csupán a gyorsárú szetintti szállítási díjat — melyre nézve a hazai vasutak mérséklést engedélyeztek, — viseli az átvétel alkalmával a jelentkező erdőbirtokos. Figyelmeztetnek egyúttal az erdőbirtokosok, hogy a mennyiben a rendelkezésre álló csemetemennyiség megengedi, a vágásterületek felújításához is fognak adományoztatni csemeték, még pedig azon kis- és középbirtokosok részére, kik kisterjedelmű és csekélyebb jövedelmezőségű erdejük fentarásához szükséges csemetéket a saját területükön és költségükön termelni nem képesek, ép úgy, mint a kopár területek erdősítésére ingyen, a nagybirtokosok részére pedig a csemeték árának, vagyis kerütköltségének megtérítése mellett. Budapest, 1899. aug. hó 10-ikén. *Földművelésügyi m. kir. miniszter.*

* **Új váltóúrlapok.** Szeptember 30-ikán túl a jelenleg forgalomban levő váltóúrlapok kivonatnak a forgalomból. F. évi október 1-jétől ugyanis — mint a *Magyar Pénzügyi irja* — új koronaértékű váltóúrlapokat hoznak forgalomba és ezentúl a régi blanketákra kiállított váltók bélyegteleneknek fognak tekinteni. Vajha ez az újítás az általános koronaérték szerinti számítás mielőbbi kötelező behozatalát jelentené, hogy az átszámítások zavarai kiküldhetők legyenek!

* **Kellemetlen meglepetés.** *Keresztes Drabik János* vlacsa lakos nagy riadalmat okozott az elmúlt hét egyik holdvilágos éjjelén, Vlacs községben Ábrán-dozva járta a község sötétes utcáit, a míg az éjjeli őr meg nem könyörült, a szerelemittasan sóhajtozó Keresztes Drabik Jánoson s megmutatta azt a szalma fődeles házat, ahol a falu szép menyecskeje, *Varga Jánosné* epekedik utána. Keresztes Drabik János dobogó szívvel nyitott a Vargáék pitvarába, a mikor a zajra felébredt a gazda s tudakozódott az éjjeli látogató kiléte iránt, egyúttal a pitvarajtót is elreztelve, a menekülés útját elzárta. Keresztes Drabik János nem sokáig gondolkodott e kellemetlen meglepetés láttára, hanem — kód előttem, kód utánam — egyszeribe felkapaszkodott a padlásra s onnan ki a háztetőre. Közben Varga uram is fellármázta a szomszédokat, a kik azután egyesült erővel iparkodtak az ifjú Guerint megadásra bírni. Keresztes Drabik János azonban nem egykönnyen engedett s hogy az összecsendült népet távol tartsa s inkognitóját megőrizze, a háztető átalvató fáival dobálódzott üldözőire. Végre is az előkerült piszkafák segítségével letaszgálták a tetőről, miközben lezuhanva, súlyos sérüléseket szenvedett. Nincs kizárva, hogy Keresztes Drabik János Varga János jószágát akarta megdézsmálgatni.

* **Visszaélés a tűzbiztosítással.** *Lescsák János* péchtűfalusi lakos keservesen panasolta a nyár folyamán, hogy csúre s összes idej termése odaégett. A tűz keletkezésének okát nyomozó csendőrség szeptember 19-ikén több tanút kihallgatva, rájött, hogy Lescsák maga gyújtotta fel csúret haszonlesésből, miután előbb értéket felül biztosított. Az ilyenformán pórujjárt gyújtogatót ráadásul tűzveszokozás miatt a kir. járásbírósnak is feljelentették.

* **Megugrott cigányok.** Nagy csapat cigánykaravánt tolonczoltak a minap Raszlaviczáról Kassára. Útközben a *Kolompár Mihály* családjának négy tagja megszökött s eddig fel nem találták, dacára a legrelyesebb nyomozásnak.

* **Késelő legények.** *Brutván András* és két társa Alsó-Szalókon verekezés közben kegyetlenül összerúrkálták *Csuhala Jánost*. A súlyosan sérült legény sebei életveszélyesek, vagy legjobb esetben hetekig eltart felgyógyulása. A tettesek a községből elbujdostak.

* **Lopás.** *Borodács András* szolga kárára a Lakatos-féle korcsmában ellopták az asztalon felejtett 20 ft 37 krt tartalmazó pénztárcáját. — *Tobik János* és *Jurán István* tanítójelöltek kárára ugyancsak ismeretlen tettes elloptott egy ezüst-órát és egy hegedűt. A rendőrség nyomozza a tetteseket.

* **Kézrekerült jómadarak.** A rendőrség letartóztatta *Lövenstein Ignác* ékszerész-inast, a ki szolgálatadója kárára egy arany nyakláncot elloptott és elzalogosított. — Ugyancsak letartóztatta *Jánoskó Miksáné* szül. *Laboscsák Liza* kitiltott tolvajnót, a ki tavaly *Seerwaldné* kárára elloptott három selyem-esernyőt és egy női felöltőt.

* **Lopás.** Özv. *Goldberger Mór*né kárára ismeretlen tettes elloptott egy ezüst tula-órát. A rendőrség a tettest *Ribár Zsuzsánna* csavargó személyében kinyomozta és letartóztatta.

* **A pálinka hatása.** *Liska Mátys* nagy-ladnai korcsmáros e hó 18-ikán addig-addig tartotta jól szilvaizzel *Simkó Lukács Andrást*, hogy a végén a megbokrosodott vendég a korcsmában minden összetörhetőt semmivé tett s végül a megrémült vendéglőst életveszélyes fenyegetésekkel ejtette rémületbe.

* **Éjjeli tolvaj** garázdálkodott szeptember hó harmadikáról negyedikére virradó éjjel a sebes-kellemesi korcsma állásában. *Vateha Bálint* sitnyik-pusztai lakos az állásban töltötte az éjjelt s oly mélyen aludt,

hogy egy vakmerően ügyes tolvaj, zsebéből nyolczvan forintot ellopott. Ugyanebben a községben az éjjel egy másik korcsmai állásban hasonlóképen kifosztották *Weinberger Lipót* tapoly-izségi lakost is. A tolvaj úglátszik sorra járta az alvó átutazókat s az akkori nagy forgalom mellett gyanútlanul fosztogatta az alvókat. Épen az a körülmény, hogy az éj folyamán számosan megfordultak a korcsmákban, nehezíti a nyomozó csendőrség feladatát. Eddig a tettest még nem kerítették elő.

* **Vásár-áthelyezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. évi szept. 6-ikán kelt 61.176. számú rendeletével megengedte, hogy a Zemplén-vármegye területéhez tartozó *Gálszecs* községben a f. évi szept. hó 27., 28-ára eső országos vásár évben kivételesen f. évi szeptember hó 28. és 29-ikén tartassék meg.

* **Kamatszámító irón.** Érdekes magyar találmány kerül nemsokára forgalomba. A kamatszámító irón, melynek *Tamás János* állatorvos a mestere. A csinos kivitelű és könnyen kezelhető czeruza nikkel-szára egyúttal tok, melyben forgatható és föl-alá toltató, számlajstromos oszlop van elhelyezve oly elmés szerkezettel, hogy 1000 forintig bármely összegnek 4-es, 5-ös, 6-os és 7-es kamatját egy pillanat alatt megtudhatjuk negyedévre, félévre és egész évre. A mi bizonyára nagyon kapóssá fogja tenni az új fajta, leleményes irónt Európa valamennyi országában, melyekben «Lázár és Tamás» névre a feltaláló már megnyerte a szabadalmat.

* **A hirdetések.** A new-yorki szépirodalmi újság írja: A hírlapi hirdetések eredményes voltában ne kételkedjünk. Kitérően ismerte az emberi természetet az, ki az első hirdetést közzé tévén, gyors egymásutánban ismételte meg hirdetéseit. A világ összes kereskedői, kivált pedig az amerikaiak, nem győzik magasztalni a hírlapi hirdetések hasznát. A «New-York Herald» egyetlen számában, pl. a vasárnapi számban, tízezer dollárnyi hirdetés szokott lenni. Ugyan ki tételezné föl a józan amerikai kereskedőről, hogy sárba hányja a pénzt? A tízezer dollár okvetlenül behozza a tíz milliót, máskülönb nem fektetnének hirdetéseikbe annyit. Páris legnagyobb kereskedőinek egyike így nyilatkozott a megismételt hírlapi hirdetésekéről: Az első alig veszik észre; egy pillantásra méltatják a másodikat, el azonban még nem olvassák; a harmadikat elolvassák, de elfelejtik; a negyediknél már érdeklődnek a hirdett árúczikk ára iránt; az ötödiket megmutatja az ember a feleségének; a hatodikat olvasván, meggy s megnézi az ember az illető portékát; a hetedikre megvásárolja.

* **Aristoteles.** Az ó-kor legnagyobb bölcse. Nagy Sándor nevelője. Mindaz, a mit irt, hat, mint egyetlen más író műve sem. Mai világunk alapjaiban ő a leg-hatalmasabb kődarab. Húsz száz év nem tudta tönkre tenni, nem tudta meghaladni az ő agyának logikáját. Az adatok, a miknek alapján ő bölcselkedett s felépítette világnézetét, megváltoztak, elavultak, de az építés módja ma is ugyanaz, a mivel ő élt. Az elméművek építői között nem akadt eddig, a ki hozzá hasonlatos lett volna. A cosmogoniának első művelője ő. A csillagászat törvényeit a görögöknek ő magyarázta. A belső világ rajának nincs igazabb képe, mint az ő etikája. A költészettannak nincsenek örök igazságai azokon kívül, a miket ő megírt. Dacolt az ő poetikája minden idővel. A francia klasszikai dráma az ő telreértett tanítására építette fel a hármaseség gondolatsértő tanát. S midőn Lessing e bilincseket szétzúta, megint csak Aristotelesre hivatkozott, s ő rá építette a maga szabadabb felfogását. Aristoteles pályája az emberi szellem nagyságának s a nagy igazságok örökkévalóságának példája. Életéről és munkáiról eleven, vonzó és tanulságos képet nyújt a *Nagy Képes Világtörténet* most megjelent 38. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője *Marcellai Henrik*, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. *Gyomlay Gyula* akadémikus. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 8 ft; füzeteként is kapható 30 krjával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Revai Testvérek, Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-út 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

* **Az idej önkéntesek** figyelmébe ajánljuk a legjobb hírnevű *Blum és Társa* egyenruhazati intézetét, (Budapest, IV., Sütő-utca 2.), melyet Blum Lajos, a cég agilis tulajdonosa, óriási kibővítet, úgy, hogy modern berendezése, felszerelése, raktára a legmesszebbmenő és legkényesebb igényeket is kielégíti. Ezen első-

rangú intézetből kikerülő egyenruhák nemcsak mesteri szabásúak, izlések, kifogástalan kiállításúak, hanem a szó szoros értelmében a testre öntötteknek látszanak. Hogy a bizalmat ezen intézet mennyire megérdemli, tanúsítja az is, hogy az összes katonai körökben leginkább kedvelik és hogy a szerb király, valamint József főherceg udvari szállítóikká tették e céget.

Selyem-damaszt 75 krtól

14 ft 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 krtól 14 ft 65 krig méterenként, a legdivatosabb szövés-, szín- és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svajczba kétszeres levélhelyeg ragasztandó.

Főszerkesztő: Dr. Horváth Ödön. Felelős szerkesztő: Dr. Mikler Károly. Kiadótulajdonos: Kósch Árpád.

NYILT-TÉR.

Vesebajoknál,
a húgyhólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a Lithion-forrás

Salvator

Kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyvíz és diätetikus ital.

Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pozsga, máj- és vese izgatási** tünetnyekben vagy **húg savas vese-homok** és **vesekövek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás igazgatósága Eperjesen.

A holland-amerikai útírány.

Hetenkint egy- vagy kétszeri gőzforgalom

Rotterdamtól New-Yorkig.

Cajüt-iroda: Bécs, I., Kolowratring 10.

Fedélzet-iroda: Bécs, IV., Weyringasse 7/a.

I. Cajüte:

Április 1-től Okt. 31-ig

290—400 Mk.*

Nov. 1-től Márc. 31-ig

230—320 Mk.

II. Cajüte:

Aug. 1-től Okt. 15-ig

200 Mk.

Okt. 16-tól Julius 31-ig

180 Márka.

* A cajüte fekvése és nagysága, valamint a gőzös gyorsasága és elegánciája szerint.

VALODI
LINOLEUM
Fontos háziasszonyoknak!
puha padlóra
PADLÓZOMÁNCZ minden színben.

Nincs többé ragadós szobapadló! Linoleum padlózománcz egy óra alatt keményre szárad, gyönyörű fénye van és elérhetlen tartóssága.

Többször megtörtént, hogy az **Eisenstädter-féle Linoleum** helyett utánzatokat kaptak a vevők, figyelmeztetjük tehát a t. vevő közönséget, hogy mindig és csakis **Eisenstädter-féle Linoleumot** kérjen a **vas lovag** védjeggyel.

LAKK- ÉS FESTÉKGYÁR
EISENSTÄDTER TESTVÉREK, Bécs.

Egyedüli
főraktár
Eperjesen
Holénia Béla
czégnél.

2297—1899. tkvi szám.

Árverési feltételek.

Roth Ignác végrehajthatóknak *Plavniczki Józsefné* szül. *Biros Mária és társa* végrehajtható szenedő elleni 21 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében.

1. Az 1899. évi október hó 17-ik napján délelőtti 9 órakor Jakoris községében a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak a kis-szebeni kir. járásbírói területén levő Jakoris községében fekvő, a jakorisi 5. sz. telekjegyzőkönyvben Plavniczki Józsefné szül. Biros Mária nevében álló $\frac{1}{16}$ -od bel- és kültelek $\frac{1}{16}$ -od rész illetősége 33 frtban; a jakorisi 6. sz. telekjegyzőkönyvben Plavniczki Józsefné szül. Biros Mária nevére irt $\frac{1}{16}$ -od bel- és kültelek $\frac{1}{16}$ -od résznyi illetősége 33 frtban; a jakorisi 33. sz. tkjvbeni 455/a és 455/b hr. sz. Balanova dülőbeni szántó- és erdőből Dzubak Vasko nevére irt $\frac{1}{16}$ -od résznyi illetősége 89 frtban; a jakorisi 2. sz. tkjvbeni $\frac{1}{16}$ -ad telek bel- és kültelek Dzubak Vasko $\frac{1}{16}$ -ad részét képező hányadára és ahhoz tartozó felülépítményre 248 frtban ezenel megállapított kiküldési árban.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kiküldési áron alul is eladhatni fognak.

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 3 frt 30 kr, 3 frt 30 kr, 8 frt 90 kr és 24 frt 80 kr készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

4. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első az árverés napjától számítandó 1 hó, a második ugyanazon naptól számítandó 2 hó, a harmadikat pedig ugyanazon naptól számítandó 3 hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt a kis-szebeni kir. adóhivatal, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követően esedékes adókat és áruházási illetékeket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedése után, ha 15 nap alatt utóajánlat nem tétetik, lép, és azoknak haszna és kára öt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881: LX. t.-cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadani, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényzikk 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjog vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendelteni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanokra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881: LX. t.-cz. 185. §-a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendelteni.

A kis-szebeni kir. járásbírói, mint tkvi hatóság.

Kis-Szebenben, 1899. évi július hó 11-ikén.

Martényi,
kir. járásbíró.

Pucher Miksa

Eperjes, Fő-utca 34. szám.

Ájánlkozik mindennemű épület- és műbádogos munkák elkészítésére, házak és templomok részére.

Bádog-, házi-edények, fürdőkádak, vízvezetékek készítése rendelés szerint.

Házi villamos-csengetyűk és telefonok.

Nagy vállalati műhely. Legjobb kivitel, jutányos árak.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

tisztelettel

Pucher Miksa.

Friss, hamisítatlan disznózsír!

Háziasszonyok, kereskedők és korcsmárosok, a kiknek készletük elfogyott, figyelmeztetnek, hogy

HALTENBERGER PÉTER

hentes-üzletében Kassán mindenkor kitűnő minőségű, friss, hamisítatlan

disznózsír

kilónként 52 krjával

kapható. Vidéki rendeléseket postán vagy gyorsárúként fogantatások. Beküldött edényeket frissen olvasztott disznózsírral töltsék meg.

Hentesári-csikkeimről szóló árlapot kívánatra bérmentve küldök.

2232—1899. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kobrák Mór végrehajthatóknak *Bánó Zoltán* végrehajtható szenedő elleni 3622 frt tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtható ügyében az eperjesi kir. törvényszék (a giráltsi kir. járásbírói) területén levő Vavrinecz községben fekvő, a vavrineci 3. sz. tkjvben A I. 4., 5., 7., 9—14. sor 38., 42., 210., 310., 345., 372., 398., 402., 485. hr. szám alatt s B 8. sz. alatt Bánó Zoltán nevében egészen álló birtokra, továbbá az ugyanottani 4. sz. tkjvben A I. 4—6., 10., 12—20. sor 35., 39., 41., 312., 349., 373., 374., 378., 393., 401., 486., 494., 334. hr. sz. a. foglalt s B 1. alatt Bánó Zoltán nevében egészen álló nemesi birtokra az u. s. 23. tkjvben A 1—6. sor 401., 43., 371., 400., 403., 404. hr. sz. alatt foglalt közös legelőből Bánó Zoltán B 1. alatt illetősége az együttesen megállapított 1374 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1899. évi október hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor Vavrinecz községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is el fog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül 137 frt 40 kr készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Eperjesen, 1899. évi július hó 22-ikén.

Urbán Gyula,

kir. törvényszék, mint tkvi egyes-bíró.

2331—1899. tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kis-szebeni kir. járásbírói, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Roth Ignác végrehajthatóknak *Petrik András és Dusnyák Mihályné Telepák Zsuzsanna* végrehajtható szenedő elleni 26 frt 40 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtható ügyében a kis-szebeni kir. járásbírói területén levő Kijó községében fekvő, a kijói 21. sz. telekjegyzőkönyvben Petrik András nevére irt $\frac{1}{16}$ -ad telek bel- és kül-illetőség $\frac{1}{16}$ -ad részéből, az ahhoz tartozó felülépítmény irtás-földéből álló ingatlanra 370 frtban, továbbá a kijói 117. sz. telekjegyzőkönyvben Dusnyák Mihályné sz. Telepák Zsuzsanna nevére irt nemesi ingatlan $\frac{1}{16}$ -ad részéből álló ingatlanra 54 frtban, végül a kijói 148. sz. telekjegyzőkönyvben Dusnyák szül. Telepák Zsuzsanna nevére irt 2. hr. sz. beltelek és azon lévő felülépítmény $\frac{1}{16}$ -ed részéből álló ingatlanra 163 frtban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte az árverést, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi október 18-ik napján délelőtti 10 órakor Kijó községében, a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 37 frt, 5 frt 40 kr és 16 frt 30 kr készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

Kir. járásbírói, mint telekkönyvi hatóság.

Kis-Szebenben, 1899. évi július 12-ikén.

Martényi,

kir. járásbíró.

Hatóságilag engedélyezett végeladás!

Csak igen rövid ideig még!

Miután nődivat- és rőfösáru-raktáram már egy pár hét múlva teljesen feloszlik, van szerencsém a m. t. hölgyközönséget saját érdekében tisztelettel felkérni, miszerint őszi és téli szükségletét nálam

mélyen a bevásárlási áron alul

mielőbb beszerezni méltóztassék.

Raktáram vannak még dús választékban: legújabb divatú ruhakelmék, barchettek és flanellek, cretonok, elegáns selymekelmék, plüsch-, bársony-, csipke- és zsinór-díszek, női- és gyermek-kötények, alszoknyák és blousok, fűzők, ág- és asztaltakarók, szépségi asztalneműek, csipke- és jute-függönyök, selymekendők, férfi- és női tricót-íngék és nadrágok, női-, gyermek- és férfi-harisnyák és keztűk stb. stb., mely cikkek kiválóan b. figyelmébe ajánlani bátorodom. *Gyermek-felöltők — finom posztóból, vattirozott béléssel — 3 frittól 5 frittig.*

Kiváló tisztelettel:

URBACH MIKSA

Fő-utca 114. sz. (Dr. Lakner-féle ház).

Hazai Jpar

FUCHS és SCHLICHTER.
Budapest, VI. Jász-utca 7.

Csak is

a
Hazai
Ipart

pártoljuk!

Keil-lakk

(Glasur)

legkitűnőbb mázó-szer puha padló számára. — Egy nagy palaczk ára 1 forint 35 krajczár.
Egy kis palaczk ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és leggyorsabb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 krajczár.

Fehér „Glasur“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr.
1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kapható:

Steinhauser A. István czégnél Egerben.